

**Talan väckt den 12 mars 2014 – Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot
Europaparlamentet och Europeiska unionens råd**

(Mål C-121/14)

(2014/C 135/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: M. Holt och D.J. Rhee, Barrister)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 29 samt bilaga II I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013⁽¹⁾ av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 i den mån vad som tidigare i ursprungsbilagan till förordning (EU) nr 913/2010 utgjorde korridor 2 utökades till att gälla bortom London (nu kallad Nordsjön – Medelhavskorridoren) , och
- förplikta Europaparlamentet och europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Innebörden av de delar i den angripna förordningen som sökanden yrkar ogiltigförklaring av är att ändra Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010⁽²⁾ av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik. Ändringen består i att ersätta ”de första godskorridorerna” i bilaga I till den förordningen med en uppdaterad förteckning över ”de första godskorridorerna” såsom dessa framgår av bilaga II I den angripna förordningen.

Den nämnda ändringen innebär bland annat till att Förenade kungariket ska delta i upprättandet av ”Nordsjön – Medelhavskorridoren” med en skyldighet att, per den 10 november 2016, upprätta huvudlinjer mellan de andra medlemsstaterna i korridoren och London, och, per den 20 november 2018, huvudlinjer från London till Glasgow, Edinburgh, Southampton och Felixstowe. Förenade kungariket har inte godtagit denna utvidgning av den första godskorridor som föreskrevs i förordning (EU) 913/2010.

Förenade kungariket yrkar därför ogiltigförklaring av följande skäl:

- a) Den utvidgning av den första godskorridoren som införs genom artikel 29 i den angripna förordningen strävar efter att uppnå det syfte som föreskrivs i artikel 170 FEUF med avseende på policyn för transeuropeiska nät. Då artiklarna 170–172 FEUF utgör *lex specialis* för denna typ av åtgärder kan de endast antas med stöd av och i enlighet med dessa bestämmelser.
- b) Den utvidgning av den första godskorridoren som införs genom artikel 29 i den angripna förordningen (a) är projekt av gemensamt intresse (i den mening som avses i artikel 171.1 FEUF) och (b) avser territoriet i respektive medlemsstat som ska delta i upprättandet. Utvidgningarna har, såvitt gäller Förenade kungariket, antagits i strid med kravet på den berörda medlemsstatens godkännande i artikel 172 andra stycket FEUF.
- c) Den del I bilaga II i den angripna förordningen som kräver att Förenade kungariket deltar i upprättandet av Nordsjön – Medelhavskorridoren på sitt territorium (i) bortom London (det vill säga till Glasgow, Edinburgh, Felixstowe och Southampton) eller (ii) över huvudtaget, kan särskiljas från resterande delar av bilaga II. Hela bilaga II (och artikel 29) i den angripna förordningen är vidare och under alla omständigheter distinkt och kan särskiljas från resterande delar av förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 129

⁽²⁾ EGT L 276, s. 22